

ALBA-IULIA

P 1327

Organ al proclamării unității naționale.

Invitare la abonament.

Cu sufletele pline de avântul tinereții plecăm la drum. Vremile sunt furtunoase, greutățile și predecile mari. Noi voim, să ne strângem rândurile ca uniți să creiem o atmosferă senină și plină de soare. Pentruca nizuinele noastre sfinte să fie incununate cu succes, avem lipsă de sprijinul, tuturor. În numele idealului măreț pentru care luptăm cu îndârjire. Vă rugăm să sprijiniți din toate puterile ziarul nostru. Cumpănind împrejurările grele abonamentul ziarului „Alba-Iulia” e așa de modest, încât oricine îl poate plăti cu ușurință:

Pe un an întreg 12 cor.

Jumătate de an 6 cor.

Articol-Program.

Chemat la viață în momentele de mare însufletire, care stăpâna suflete tuturor Românilor în zilele premergătoare Adunării istorice din Alba-Iulia, înaintea de necesitatea de a orienta zecile de mii venite din toate colțurile locuite de români la Adunarea din Bălgrad, asupra înălmățării și asupra acelor ce se vor întâmpla la Adunarea Națională, ziarul „Alba-Iulia” continuă să apară deocamdată, — în urma neajunsurilor tehnice, precum sunt: lipsa de hîrtie și de culegători români, — odată la săptămână, mai târziu însă în fiecare zi.

Din prilejul tipăririi celui dintîiu ziar românesc în orașul istoric al Bălgradului ne ținem de datorință de a fixa în cele ce urmează, unele principii generale, de cari vom fi conduși în decursul activității noastre, și pentru înfăptuirea cărora vrem să luptăm cu toată puterea și stăruința:

1. Fiind organul Sfatului Național al tuturor Românilor din Transilvania, Banat și Tara Ungurească: stăm pe baza rezoluțiunii votate de Adunarea Națională din Alba-Iulia, prin care să decretăm unirea necondiționată a tuturor Românilor într'un singur stat și alcătuirea României Mari sub domnia Măriei Sale Regelui Ferdinand I. și a dinastiei de Hohenzollern, și luptăm pentru unire și pentru netezirea drumului spre înfăptuirea ei și înlăturarea tuturor piedecilor și primejdiilor îndreptate împotriva unirii necondiționate.

2. Vrem să luptăm pentru înfăptuirea unei stăpîniri democratice pe toate terețele vieții publice. Cerem prin urmare dreptul de vot obștesc, direct, egal, secret, pe comune, proporțional atît pentru bărbați cît și pentru femei cari au împlinit vîrsta de 21 ani. Pe baza acestui vot să se aleagă toți reprezentanții la comune, județe și parlament.

3. Cerem desăvîrșită libertatea de presă, asociere și întrunire.

4. Vrem introducerea celor mai înaintate reforme sociale. Cerem deci înainte de toate reforma agrară, adică împărțirea pămîntului de la țară în micile și mijlele loturi a tuturor proprietarilor mici de pămînt, pasănat și pădure, creîndu-se astfel cît mai multe proprietăți de o așa mărime cît poate munci un plugar cu familia sa.

Cu privire la muncitorii industriali luptăm pentru realizarea întregului program socialist și pentru introducerea tuturor instituțiilor, cari asigură sănătatea, bunăstarea, înaintarea morală și materială a muncitorimei. Așa după cum sînt introduse în marile state industriale ale lumii.

Cerem reforma dărilor în așa mod, că asigurîndu-se așa numitul „minim de existență”, să se steargă toate dările cari scumpesc artieli necesarii traiului de toate zilele, și să se introducă sistemul dărei progresive, care reclamnă că din ce e cineva mai avut, cu atît mai multă dare să plătească.

5. Luptăm pentru reforma învățămîntului, solicitînd învățămîntul gratuit pe toată linia și obligativ în școala primară.

6. Vrem reforma administrației și a justiției, pentruca toți cetățeni să fie administrați în comună, oraș și județ de oameni aleși de ei însuși. Iar ce privește justiția, cerem justiție gratuită și o astfel de reformă, ca fiecare cetățean să ajungă cît mai repede și mai ușor la dreptatea reclamată în daraverile de avere și siguranța personală.

7. Luptăm pentru organizarea industriei și înfăptuirea reformelor necesare pentru ca să se creieze o industrie capabilă de a ne face neatîrnători de streini pe toate terețele producției industriale.

8. Voim în fine să fim informatorul prompt și obiectiv al poporului din ținuturile noastre asupra tuturor întâmplărilor,

cari privesc neamul românesc de pretutindenii. Pe de altă parte dorim să fim tot odată și tîlmăciul mentalității, dorințelor, voinței poporului nostru pentru ale cărui interese și înaintare suntem hotărîți să luptăm în toată vremea și fără înfricoșare.

Administrație românească în Alba-Iulia.

Sfatul național român din Alba-Iulia a hotărît în ședințe ținută în 7/20 Noemvrie luarea în posesiune a administrației orașului. Pentru înfăptuirea hotărîrii s'au ales la posturile conducătoare: primar, prefect și subprefect de poliție, oameni de încredere. De primar a fost ales dl. avocat Dr. Camil Velican, prefect de poliție avocat Dr. Rubin Patîția, iar subprefect de poliție și zelosul locotenent dl. Ovidiu Gritta. După două zi, în 8/21 cît a urmat luarea în primire. Despre actul predării avem următoarea informație: La carele 3 d. a. s'a prezentat Sfatul Național Român în frunte cu dl. președinte părintele protopop Ion Teculescu în sala de gală a primăriei, unde erau deja adunați toți funcționarii primăriei, în frunte cu locțiitorul de primar. (E știut că fostul primar renegatul Dr. Roșka Miklos a părăsit în taina deja înainte cu 2 săptămîni orașul) Dl. președinte a anunțat celor de față hotărîrea Sfatului Național Român de-a lua în primire administrația, prin vorbirea următoare:

Domnilor! conform hotărîrii consiliului mandatului consiliului național Român local vă aducem la cunoștință că cu ziua de azi preluăm întreaga administrație a orașului nostru, iar pentru conducere am designat la postul de primar pe Dl. Dr. Velican avocat în Alba-Iulia, la postul de prim căpitan Dl. Dr. Rubin Patîția avocat în Alba-Iulia, de căpitan pe Dl. Ovidiu Gritta locotenent și de notariu interimar pe Dl. Ioanichie Mărginean. Cât pentru ceilalți ofițieri ai magistratului vă comunicăm că voința Senatului Național Român local este, că fiecare să rămână la postul său cu retribuțiunile cuvenite și cu recunoașterea drepturilor anilor de serviciu de pensie legal, iar întrucît acceptați acestea, vă invităm a depune următorul jurămînt.

Spre orientarea D-voastră ve comunicăm că întreaga administrație are să decurgă după normele de până acum cu acel adaos, că limba oficioasă va fi română paralel cu cea maghiară.

După aceasta totii funcționari unguri s'au declarat că primesc să slujească și sub stăpânirea românească, arătându-se aplicați să depună jurământul, a cărui text îl dăm în întregime:

Jurământul:

Eu N. N. jur pe Atotputernicul Dumnezeu, că voi fi credincios Sfatului Național Român din Transilvania, Bănat și Ungaria și consiliului dirigent, mă voi supune tuturor ordinelor. Datorințele le voi împlini cu toată conștiințiozitatea și abnegațiunea spre binele și prosperarea locuitorilor din acest oraș. Voi păstra secretul oficios.

După luarea jurământului s'a dresat un proces verbal despre actul luării în primire a administrației orașului, și s'a terminat instituirea stăpânirii românești în vestitul oraș Bălgrad.

Comunicate oficiale.

Comanda Legiunei Române din A-Iulia.

Alba-Iulia, 6 Dec. 1918.

1. Ziarul „Alba-Iulia” redactat în Alba-Iulia îl decret de foaie oficială pentru gardele române din comitat.

În aceasta ziar se vor publica toate ordinele și măsurile comandai privitoare la organizarea noastră militară și națională; drept ce dispun, ca organele supuse să-o aboneze.

2. Președintele consiliului dirigent, corporației învecinate de către

2. Dec. cu conducerea afacerilor tuturor românilor din Transilvania, Ungaria și Bănat, Dl. Dr. Iuliu Maniu în plenul conziliului si-a exprimat pentru munca săvârșită de gardele de sub comanda mea, din prilejul marelui adunări naționale ținută în 1 Dec., mulțumita și recunoștința conziliului dirigent și m'a somat, ca aceasta să-o aduc la cunoștința tuturor celor interesați.

Dl. preșident a remarcat îndeosebi ordinea frumoasă și exemplară care a domnit în decursul adunării, care adunare a avut menirea sfântă de a întruni națiunea română împărțită și despărțită în chipul cel mai volnic și barbar ca așa unită, singură să-și poată exercita drepturile sale firești, singură să-și poată croi soarta sa și în fine singură să-și asigure viitorul său!

Dupăcum bine știți, adunarea națională a hotărât cu înămintate alipirea și unirea noastră cu Regatul Român, înăptuind astfel visul nostru vechiu: alcătuirea statului român unitar, **România Mare**.

Însemnătatea acestei hotărâri este și măsura cu care este a să măsura munca voastră, căci sub paza și scutul vostru a fost posibil, ca poporul românesc adunat din toate unghiurile locuite de români, să-și poată exprima neconturbat dorul său ferbinte.

Gardișt român! Serviciul vostru prestat întreg neamului în aceasta zi înveci memorabilă, fii de fii va fi pomenit!

Măndru și fericit aduc la cunoștința tuturor ofițerilor și gardiștilor aceasta recunoștință a conziliului nostru dirigent în acea firmă speranță, că voi soldați români în aceste zile grele de organizare, cu ținuta voastră deamă numai recunoș-

tințe veți secera și din partea lumii întregi civilizate spre fala și fericirea întreg neamului românesc unitar.

Țin să amintesc îndeosebi serviciile pretioase ale gardelor din Teiuș, Blaj, Tălăna-Ighel-Ighiu, Sibiu, Șeșeb, Șăscior, Cluj, Ajud, Zăgăra, Abrud, Săliște, Orăștie și garda din loc de sub comanda Dl. căpitan Miculescu și Smeu, sublocotenentul Grittă, care din urmă cu adevărată și rară abnegațiune s'au de sine și cu spirit de jertfă laudabil cu multă energie și zel a rezolvat chestia grea a serviciului siguranței publice din oraș.

3. Comitetele naționale, că în ținutul cel mai scurt posibil, să compună pe baza apelului comandai legiunii române din Alba-Iulia din 12 Novembrie a. c. lista con-

tingentelor din anii 1896—1900, și să o înainteze la subsemnatul.

Pe baza listelor înaintate comanda va dispune prezentarea celor obligați la serviciu de legiune după comune, comunicând ziua cind au să se prezinte, fiindu-ne scopul asigurarea și susținerea ordinei.

Și cu acest prilej fac apel la toți românii de bine, ca să conlucre cu toată însuflețirea, ca toți obligații să intre în serviciul legiunei.

4. Ofițerii și subofițerii stabili, cari încă n'au intrat în serviciul legiunei sunt somați, că în timpul cel mai scurt să comunice comandai: a) naționalul, b) domiciliul și c.) activitatea lor de până acum.

Capitan Florian Medrea
comandantul legiunii.

Cea mai mare sărbătoare națională a Românilor.

**Peste 100,000 de români, într-un glas au hotărât:
unirea cu România.**

La glasul chierător al conducătorilor nostri, poporul român de dincoace de Carpați, răpit de vraja idealului său măreț a curs din toate părțile râuri-râuri spre cetatea istorică alui Mihail Viteazul. Au venit cu toții, dela vâldică până la opincă, dela copilașul plâpând și cu simțăminte nelamurate până la moșneagul cărbovit de greutatea anilor. Au alergat cu toții, unii așteptau de atât amar de vreme, să-și spună glasul înăbușit în pepturile lor vecuri de-arândul. Că fermecați de varga magică, toți erau stăpâniți de acelaș gând, de acelaș dor măreț: unirea noastră a tuturor cu România, maica noastră dulce.

Adunarea a fost anunțată abia cu câteva zile înainte, și totuși — îndată după primirea avizului — ca mânăți de-o putere nevăzută, au plecat cete de oameni spre Alba-Iulia. Au venit din toate colțurile locuite de Români: România, Basarabia, Bucovina, Ardeal, Bănat și Tara Ungurească, ca un simbol, că de acum s'au sfărmat granițele vitrege, pe cari, sbirii noastre de ieri le credeau vesnice, și pe cari doar suflete noastre obidite de le puteau trece, în sborul lor fălăit.

Sosirea oaspeților.

Încă de Joi seara a început a curge mulțimea, așa că ne-a întrecut așteptările. Vineri seara, la vestea că vine Comitetul central din Arad, toți, într'un suflet, am alergat întru întâmpinare. Sufletele tuturor erau cuprinse de nerăbdare, și când apare trenul, fericirea, ce strălucea de pe fețele frunțașilor noștri povățuiți de neînfricatul nostru deputat Stefan C. Pop, cânticele de viață ale teologilor din Arad, stindardele minunate treicolore, ce fălăiau așa de falnic în văzduh, entuziasmul fără de margini a oaspeților, ne-au stors lacrimi bogate din ochi. Aceste au fost primele lacrimi de bucurie, după atâtea lacrimi de jale și durere.

Abia au fost îndrumați spre învartirare, și alte trenuri speciale aduceau mii și mii de oameni.

Pela oarele 7 seara sosește garda „Molitor”. Erau înbrăcați în minunatele lor haine mocănești, cu straiile albe și arma pe umăr. În acești copii ai codrilor parcă întrezeream pe luptătorii îndrăzneți și nerăsplătiți, a Craiului munților, alui Avram Iancu, eroul zilelor furtunoase din anul 1848. Printre flăcăi chipși și cu fețele îmbujorate de sănătate erau presărați bătrani cu piețele carunte, cari au prins în mână arma să țină paza în oraș din prilejul marelui praznic național. Nu putem să nu trimitem mulțumitele noastre calde preoților și tuturor povățuitorilor, cari au știut vărsa atâtea disciplină în suflete fostilor soldați eroi.

Sâmbătă dimineața Comitetul încredințat cu învartirarea fu cuprins de îngrijorare, când văzu, că toate locuințele sunt ocupate, și mulțimea vine mereu. Am telefonat în toate părțile la gările învecinate, să rețină și învartireze publicul. Zădarnic. Dorul, ce-i mână spre Alba-Iulia a fost cu mult mai puternic decât să afle putere pământescă să-l înăbușe. Nimeni n'a voit să-s întrerupă drumul, ci se nizuia să ajungă cât mai iute.

Sâmbătă am căpatat mai multe trenuri speciale, așa că sosiau unul după altul trenurile. Toate erau ticsite de oameni, din ferestri fluturau așa de măndru steagurile, iar văzduhul era străbătut de cânticele naționale: Desteaptă-te Române, La arme, Pe-al nostru steag s. a.

Nu știam pe cine să admirăm mai mult, pe blăjenii beți de însuflețire, sau pe sibieni, sălișteni, lugoseni, caransebeșeni, cari se nizuiau, să se prezinte în modul cel mai demn.

Noaptea ne-au sosit cei mai mulți oaspeți. Acum am avut rara și de multe vîsata fericire de-a primi pe unii din cei mai îndepărtați și dragi oaspeți: pe generalul armatei române Leonte, colonelul Băncilă, pe trimișii consiliului basarabean: dd. Halippa și Cazaciu și pe trimișul Bucovinei profesorul Procopoviciu. Cât de mult am visat și așteptat sosirea scumpilor noștri frații, să ne

strângem mâinile cu căldură și să ne înbrățosem. Visurile noastre stropite cu atâtea lacrimi și sânge, acum ni le-am putut vedea cu ochii. Au fost atât de vii și atât de puternice simțămintele, ce ne-au inundat inimile!

Duminică dimineața.

Cu sufletele înfrigurate de nerăbdare așteptam ivirea zorilor. Ziua, în care avea să se hotărească soarta noastră a tuturor. Peste noapte natura întreagă s'a înbrăcat par'că în haine de sărbătoare. Ce gânduri mărețe ne copleșesc sufletele în această noapte sfântă. Aceasta e noaptea Învierii Românilor de dincoace de Carpați. Cu groază lăsăm ca mintea să alerge pe câmpul vieții noastre trecute. Vedeam suferințe multe, multe. . . Bătăi, întemnițări, lacrimi, sânge nevinovat. . .

La ivirea zorilor cete-cete de oameni mișuneau pe străzi. Clopotele în glasul lor sărbătorec vestesc începerea slujbei dzeiești. Archireii, preoții și poporul pleacă cu sufletele cucernice spre biserică, ca acolo să aducă mulțămite Atotputernicului Dzeu, că ne-a învrednicit să ajungem aceasta zi, ca să ne bucurăm și veselim într'ansa.

După terminarea sfintei liturgii, pentru prima oară cântă tot poporul în biserică: Deastaptete Române.

În vremea aceasta sosesc sate învecinate de pe Murăș, Săcaș, și Munții Apusenii. Vin 4 cu 4, în frunte cu preoți, învățători și alți fruntași. Fiecare sat păsea mândru și increzător, sub steagul său tricolor. Ne-a uimit ordinea minunată și impunătoare, în care s'au prezentat satele noastre. Ne-a atras în deosăbi atenția: lăncrămeni, șebeșeni și alte comune, din părțile acelea, apoi poporul din Micești cu o ceată de călărași împodobiți cu treicolori, cari au fost reținuți, spre a întovărăși Comitetul Central din oraș până la casina din cetate.

(Va urma.)

Vorbirea d. Ștefan C. Pop

Onorată Adunare națională.

Marele Sfat Național în ședința din 7/20 Nov. a hotărît să convoace Adunarea Națională a națiunii române din Ardeal, Banat și Țara Ungurească. Locul cel mai potrivit pentru această adunare este Alba-Iulia, această Mecă a românismului, unde zac moaștele celor mai mari martiri ai noștri: Horia, Cloșca și Crișan; loc sfânt pentru întreaga suflare românească. Fraților, acestea sunt momente înălțătoare, istorice și cine ar putea găsi cuvintele cari să zugrăviască tablourile ce le vedem și interpreta sentimentele ce le avem?

Cine putea să creadă că o să se schimbe astfel înprejurările după patru ani de războiu? Soldații noștri, la începutul războiului erau ademeniți că România va ține cu noi. Războiul s'a început cu minciună și guvernele ungurești monopolizau pentru armata ma-

ghiară toată gloria armelor (strigăte: blăstăm pe ei). Voi popi și dascăli ați fost acuzați că subminați poporul și că ați trimis în țară pe Lucaciu și Goga (să le fie rușine pentru astfel de acțiune). În Banat au fost mulți Români deținuți și internați deodată cu Sârbii. Mama noastră România (trăiască România, aplauze furtunoase) n'a mai putut suferi atâtea durer ale fiilor de peste Carpați și a trecut granița (aclamări). Cu pietate și smerenie ne închinăm acelor factori cari au venit într'ajutorul nostru (trăiască). Preoții și intelectualii noștri au fost duși în lanțuri. Clujul știe Golgota (5000 de Români, așa-l). Mărginașilor li s'au răpit averile, li s'au înmulțit datoriile, pentruca să se acopere cheltuielile unui războiu mizerabil (așa-i). Nu mai putem suferi această vieată de robi (nu mai suferim, trăiască Consiliul, să ne elibereze armata română).

Momente mai senine avem de când au intrat în războiu Statele-Unite. Wilson (trăiască) face legi nouă pentru popoare, a introdus principii nouă. Ce a declarat acest bărbat?: voim liberă dispunere a fiecărui popor asupra sortii sale și voim ca această liberă dispunere să nu fie frază, căci asupra aceluia se vor sfărâma toate consecințele; apoi el în acest războiu ia parte popoarelor mici cari n'au avut putere să-și spună cuvântul și voința: la care stat să aparțină, cum să-și întocmească instituțiunile politice, la noi nu s'a putut rosti cuvântul liber, în fiecare comună ne conduceau alții, în parlament ne strigau: ștreang vouă (strigăte: ștreang lor). Când învingeau se adunau în dietă și făuriau legi silnice contra națiunilor nemaghiare, iar când le mergea rău mai scriau și câte-o carte mitropolitilor noștri (răsete, aplauze).

Trebuia să vină dezastrul?! 80 procente din monarhie se rugau: Doamne bate pe stăpânii noștri! Nu se putea să învingă crima. În vara anului acestuia trebuia să se schimbe situația: Tu, Piave, ai fost prima cu valurile tale . . . (aplauze prelungi), Glorioasa națiune franceză (ura, trăiască Franța aplauze de câteva minute) cu nobila Anglie (trăiască), cu sora noastră dulce Italia (trăiască) și mai ales întărite de puterile proaspete ale Statelor-Unite (trăiască) au dus la învingere steagul dreptății. S'a prăvălit zidul putred numit: alianța puterilor centrale (jos cu ele), căci a fost întemeiat pe minciună (așa-i), pe tirănie (așa-i), pe cele mai josnice interese, trebuia să se prăbușească cu legi și cu împărați cu tot (așa-i, trăiască, aplauze prelungite).

Domnilor, Consiliul Național Român la timp potrivit și-a fixat atitudinea prin rostul dlui deputat dr. A. Vaida (trăiască), a adus la cunoștință lumii întregi că noi voim să uzăm de dreptul de liberă dispunere; am declarat că nu mai recunoaștem parlamentul și guvernul maghiar și că voim, singuri, neintluințați de puteri străine, să ne organizăm în stat liber și coordonat.

Evenimentele, apoi, se precipită repede. Se publică scrisoarea cu solia lui Wilson (trăiască) în care se spune că marele președinte cunoaște jertfele mari aduse de România, îi recunoaște toate revendicările, îi recunoaște dreptul la o unitate națională (trăiască România Mare, aplauze frenetice). Armele Americii au impus dușmanilor noștri și acest drept l-au apărât. Ce-a urmat a fost desvoltarea logică a evenimentelor. În momentul psihologic potrivit ne-am hotărît, să luăm în stăpânire imperiul întregului teritor românesc. Dușmanii noștri nu ne-au recunoscut acest drept și ne-au aruncat acuze că noi nu dăm bunătați poporului (răsete, nu ne trebuie, să și le țină ei!). Ne-am văzut necesități să facem manifestul către popoarele lumii (d. dr. Pop citește ultimele două pasagii din manifest, publicul isbueneste în urale și aprobări unanime).

Cu acest manifest Consiliul Național Român și-a implinit chemarea sa față de națiunea română. Ea își depune acum mandatul în mâinile națiunii române. Acum, voi reprezentanți ai poporului sunteți chemați să vă spuneți cuvântul (aplauzele durează câteva minute). Venim înaintea voastră ținând cont de mandatul vostru și declarăm că poporul român este matur, își cunoaște chemarea sublină în lumea civilizată (trăiască, aplauze, vrem unirea tuturor Românilor). Propunerile le va face comitetul provizor. Cu sfială vă salut pe voi reprezentanți ai poporului român, salut cu dragoste pe voi reprezentanții României cari nu vreau să facă aici politică (trăiască, aplauze) și cari nu vreau să le spun numele, pe reprezentanții Basarabiei: vicepreședintele Sfatului Țării; Pantilimon Halipa și delegatul Cazaciu, pe reprezentantul Bucovinei: prof. Alecu Procopovici, Salut corpul voluntarilor din Transilvania și Ungaria cu sediul în Iași: dr. Victor Deleu, Vasile Osvadă, Vasinca, Eugen Goga, Bihorean.

Eu mi-am implinit misiunea. Dumnezeu să ne dea înțelepciunea ca să aducem hotăriri!

Numesc de notari adhoc pe dd. dr. Laurențiu Oanea, dr. Sever Miclea, iar de raportor comisiunii de verificare pe dr. Ion Socu.

ȘTIRI.

— **Prea târziu.** În Pesta ungurii au făcut o ligă, care să se îngrijască de hotarele țării, să rămână așa cum au fost; un lucru în lume, care numai iei îl mai cred. Și încă una, tot cu aceeași țintă, au făcut preoții protestanți pentru țările străine. Nu știu zău, cine va sta de vorbă cu iei. Trebuie să înțeleagă că-i prea târziu.

— **Pățania lui Heltai.** Văduceți aminte, ce larmă făceau ungurii când au pornit împotriva boemilor (cehilor), că iei se bat, și-au aflat un comandant brav, și altele. Acum s'a dovedit, că conducătorul lor brav a fost un șarlatan, care i-a tras pe sfoară, azi ie înaintea judecătoriei. Dovadă, că vitejiile lor, de azi, sunt flori sădite în nisip, ele nu se prind.

— **Azi au trecut** prin gara orașului nostru câteva ofițeri din armata franceză și română. Au fost întâmpinați de simpaticul comandant al legiunei noastre: Florian Medrea și de însufletitul căpitan de poliție Ovidiu Gritta cu un pluton de soldați. Un ofițer francez a zis: „Sunt mândru, că văd prima legiune română bine organizată, vrednică de comandanții iei bravi.”

— **Jon Arion** din Agriș (Turda) ie numele mortului neamului, omorât de furia turanică în gara din Teiuș. El venea la Alba-Iulia, dar i-a fost dat s'ajungă cu inima înghețată. A fost înmormântat ca un erou. La înmormântul lui a vorbit generalul din țara românească Leon Te, care l'a sărutat pe fruntea rece, dându-i sărutarea unei țări întregi. Au vorbit mai mulți inși, între cari Vasile Goldiș, protopopul Urzică și părintele-protopop al legiunei Rusan. Toți au vărsat lacrimi calde, flori de durere, la înmormântarea lui Jon Arion, făcându-l să trăiască pe veci în inimile nenumăraților români cari l'au petrecut la groapă. Pentru familia lui a adunat teologul Enea Patachi - Văleanul 3564 cor. Amintirea lui va trăi în veci, înbalzamată în lacrimile noastre, căci noi ne știm face datorința față de martiri.

— **Conferința de pace,** după o știre din Elveția se va ține la Paris, se va începe la mijlocul lunii Decembre și va ține cam trei luni, așa că numai în April va fi gata cu totul. În numele românilor de pretutindenii va lua parte, cel mai mare orator al românilor: Tache Ionescu.

— **Troupele române** înaintează cu pași mai repezi, după Mureșul de târg, Petroșeni și Bistrica, mai în urmă au ocupat Sighișoara, Mureș-Ludoș, în noaptea de 8 Dec. au fost așteptați în Mureș-Uioara.

— **Știri personale.** Dl. ministru al cultelor și al instrucției Vasile Goldiș și D-na, împreună cu Dl. ministru al externeilor Dr. Alexandru Vaida-Voivod au părăsit în 5. Dec. (21. st. v.) orașul nostru, plecând cu automobilul la Sibiu, unde se vor întâlni cu Preasfintii Dni episcopii de Caransebeș și Gherla: Dr. E. M. Cristea și Dr. J. Hossu, pentru a pleca împreună la Iași, la Majestatea Sa regele Ferdinand, ca să-i ducă în persoană rezoluția marelui adunări din Alba-Iulia, așa după cum a hotărât adunarea națională.

După cum suntem informați, Dl. pre-

ședinte al Consiliului Dl. Iuliu Maniu a mai rămas o zi în orașul nostru, pentru a primi delegațiile cetățenilor de limbă străină din oraș, cari, — după cum se spune — vreau să-și exprime aderența la hotărârile adunării naționale. Plecarea D-lui președinte al consiliului va urma probabil în zilele proxime.

— **Concediare.** Fostul prefect de poliție al orașului nostru Molnár Samu, imediat după ce a depus jurământul marelui sfat național, a înaintat sfatului național român din Alba-Iulia o petiție în care solicită pe motive sanitare un concediu de 6 săptămâni. După cum suntem informați concediul cerut i s'a acordat și fostul prefect si-a început concediul (binemeritat! not. red.), ducându-se în . . . Budapesta la namuri. Ii dorim drum bun.

— **Mulțămită publică** tuturor rudeniilor, prietenilor și cunoscuților pentru condolențele și participarea la înmormântarea iubitului nostru fiul și frate Remus, și în deosebire gardei naționale române din Cluj și loc pentru constiențiozitatea și dragostea cu care si-au împlinit serviciul cu prilejul transportării și a asistenței la înmormântare.

Romul Muntean și familia.

— **Mulțămită.** Comitetul național român din loc, roagă pe toți p. t. concetățenii și instituțiuni ale orașului nostru, cari cu prevenitoare ospitalitate au primit și găzduit în locuințele lor pe frații noștri români veniți la adunarea din 1 Decembre, ca să primească, pe calea aceasta, cea mai călduroasă mulțămită.

— **Lipsa de cărbuni** e așa de mare în Ungaria, că în peste mii vor fi oprite și trenurile — după cum zice un ministru. Tot din pricina asta, prăvăliile se vor închide la 4 oare, iar cele cari vând de-ale mâncării la 7 oare. În orice oficiu se va lucra (afară de ale publice) numai dela 8 dim. până la 3 oare d. p. Da tare-i mai strâng boemii!

— **În sfârșit** armata lui Mackensen — acest câne, pe care nu-l va uita nici când România, căci i-a supt 2 ani și mai bine toată sudoarea — a pus pușca jos. Cei 170—180 mii de soldați au umplut toată țara, pășesc triști, nu cu pieptul scos și mândri ca mai înainte, parcă merg în urma mortului. Se pot duce acasă să-și îngroape țara lor cea veche.

— **Cam așa plânge foia din loc:** „a căzut coroana Ungariei, piatra ei mai scumpă: Ardealul. O zi mai tristă n'au avut maghiarii . . . mai dureros ca acum nu ne-a atins biciul lui D-zeu.” Noi stim, că biciul lui D-zeu lovește acolo, unde se cade, iar iei se roagă „D-ne al milei nu ne lăsa!” Rugăciunea lor însă, se'nprăstie ca jertfa lui Cain.

— **Lucruri școlare.** În toate școlile din Alba-Iulia (gimnaziu, școale elem. etc.) prelegeri nu vor fi până în 15. Ianuarie.

— **Zvonuri mincinoase.** De vr'o câteva zile incoace se zvonesc fel de fel de minciuni prin comunele din jurul Bălgradului. E adevărat că pe un ministru din România l'a asasinat? (omorât). E adevărat, că armata română nu vrea să vină în Transilvania prin urmare nu să supune ordinilor cu privire la intrarea în Transilvania?

E adevărat că românilor din Transilvania, Bănat și Ungaria le pare rău că s'a hotărât în adunarea dela Alba-Iulia unirea cu România și acum vreau să țină o altă adunare unde să hotărască, că vreau să rămână și pe mai departe cu ungurii, ba să se facă chiar unguri? Și așa mai departe. Cum că toate știrile acestea răspândite în formă de întrebări sunt scornituri și minciuni miserabile, cari nu au alt scop decât să producă încurcătură și zăpăceală în sufletul poporului, este evident. Am cerut lămuriri dela locurile competente, de unde ne-a asigurat că toate zvonurile acestea sunt minciuni tendentioase, pe cari le desmint însus faptele, că armata română înaintează cu pași repezi în Transilvania așa că azi-mâine e la Alba-Iulia; toți ministri României sunt la București teafări și sănătoși, și își văd de trebile lor; iar ce privește părerea de rău pentru hotărârea unirei cu România, toată lumea, chiar și străini, așteaptă cu cea mai mare nerăbdare sosirea armatelor române, ca începutul înfăptuirii unirei, hotărâte în 18/1 Decembre la Alba-Iulia. Ne-am interesat, că de unde pornesc aceste știri mincinoase. În cele mai multe cazuri, izvorul sunt comercianții de limbă străină, și alți particulari de limbă streină de prin comunele noastre.

Le atragem luarea aminte acestor iscoditori de minniuni să-și deie seama ce fac. Numai până atunci sunt îndreptățiți să reclame sprijinul și ocrotirea poporului românesc și al organelor lui însărcinate cu susținerea ordinii, până când se poartă loial față de poporul românesc. Bine să și-o însemneze aceasta, cei pe cari îi privește!

— **Mersul trenurilor** s'a schimbat după cum urmează:

spre Budapesta pleacă la 12^h 15' p. m.
 „ Teiuș „ „ 3^h 26, „ „
 alte trenul nu circulă.
 Teiuș—Cluj la 10^h 30' seara
 Teiuș—Brasov „ 7^h 30' dim.
 Vinț—Sibiu „ 3^h — p. m.
 Sibiu—Vinț „ 7^h 12' dim.
 Pișchi-Petroșeni „ 2^h 35' p. m.
 Petroșeni—Pișchi „ 9^h a. m. și ajunge la 12^h

Politia orașului Alba-Iulia.

Toate armele sunt a se aduce la poliție cel mult în 48 de oare, la din contră la ceta ce se va găsi ori și ee fel de armă va fi strict pedepsit. Drepturile de a ține armă de până acuma es din vigoare, deci toți cei ce voiesc a purta arme au să ceară drepturi noi. Gritta, cap. de poliție.

Politia orașului Alba-Iulia.

Toții străinii, adeca cei, cari nu au avut până acum domiciliu stabil în Alba-Iulia aflători pe teritoriul orașului, sunt a se îndepărta din oraș în cel mult 24 de oare de la data, de orece primăria abea poate alimenta pe locuitorii orașului, ceea ce stă în legătură totodată și cu susținerea ordinii, iar cei ce au părăsit orașul să se reîntoarcă la locuință spre ași reînchepe ocupațiile avute. Gritta

cap. de poliție.